

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 г 5/2026
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, судија Марина Милановић, одређена Годишњим распоредом послова на основу одредбе члана 7. став 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник Републике Србије“ број 40/15, 92/2023), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Данило Раичевић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 10/2025 од 17.04.2025. године, без испитног поступка донео је 26.02.2026. године

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба предлагача, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 10/2025 од 17.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 10/2025 од 17.04.2025. године одбијен је приговор предлагача за убрзање поступка и утврђење да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3721/24.

Против наведеног решења, предлагач је преко пуномоћника изјавио благовремену жалбу 02.06.2025. године, из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о жалби, на основу одредаба члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник Републике Србије“, број 40/15 и 92/23), у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82, „Службени гласник Републике Србије“ број 65/95 ... 55/14), Врховни суд је утврдио да је жалба предлагача недозвољена.

Према стању у списима предмета Апелационог суда у Београду Р4 г 10/25, поступајући судија Апелационог суда је решењем од 17.04.2025. године одбио приговор предлагача за убрзање поступка и утврђења да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3721/24, у коме је поступак окончан доношењем одлуке 12.03.2025. године која је експедована из Апелационог суда 27.03.2025. године (што је утврђено на основу података

Централизованог система за управљање предметима на стандардизовани начин Апелационог суда – САПС).

Одредбом члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да приговор и жалба могу да се поднесу док се поступак не оконча.

У конкретном случају, поступак је окончан 12.03.2025. године, а одлука експедована из суда 27.03.2025. године, пре изјављивања предметне жалбе предлагача 02.06.2025. године, па је жалба недозвољена на основу одредбе члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Имајући у виду изложено, Врховни суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу предлагача доносећи одлуку као у ставу првом изреке решења.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) у вези одредбе члана 27. и 32. Закона о ванпарничном поступку, обзиром да предлагач није успео у жалбеном поступку, па му не припада право на накнаду трошкова поступка.

Судија
Марина Милановић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић